

cela vrsta Tomažičevih faranov-nevolilcev in nebroj — žensk in otrok

Možje, ki ste bili na shodu katoliškega političnega društva, recite, ali ni nesramno, tako lagati o shodu, pri kojem je bilo navzočih nad 200 poštenih slovenskih mož? Ako ima Hribar povsod take pristaše kot pri nas v Kozjem, potem se ne čudimo, da se povsod upirajo Hribarjevi kandidaturi. Mi smo sedaj še bolj kakor poprej zavzeti za Žičkarjevo kandidaturo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Anton Martin Slomšek. V ponedeljek dne 26. novembra bo poteklo sto let, odkar se je narodil prosluli mož v kmečki hiši na Ponikvi. Spodnji Štajar je priredil letos zares mnogoštevilne in krasne slavnosti njegovemu spominu na čast. Da bi le tudi Slomškov duh vedno bival med štajerskimi Slovenci! — Sijajno Slomškovo veselico priredi dne 25. t. m. slovenska čitalnica v Mariboru v veliki dvorani Narodnega doma. Udeležba obeta biti ogromna. Saj pa je tudi program jako vabljivo sestavljen. Vstopnina je izvenredno nizka. Vstopnice se dobe 24. in 25. t. m. v prodajalnici g. Dolenca, in 25. zvečer pri blagajni. Začetek točno ob 8 uri.

Narodna kandidata dr. Ivan Dečko in Hugon vitez Berks skličeta volilna shoda narodnih volilcev v nedeljo dne 25. t. m. dopoldne v Sevnici, popoldne ob 4. pa v Brežicah v Narodnem domu.

V Mariboru je pri volitvi občinskih odbornikov v 3 volilnem razredu zmagalo vseh deset socialdemokratskih kandidatov. Med izvoljenimi socialdemokrati se nahaja tudi učitelj Stiebler, katerega nameravajo socialdemokrati postaviti na županski stolec, ako si tudi v drugem volilnem razredu pridobijo vsaj šest mandatov, kar močno upajo. Mariborski nemški očetje sedaj potrki hodijo po mestu ter premišljujejo svoje občinsko-politične grehe, ki so jih vrgli ob tla. Božati protestantizem, nagajati Slovincem, povdarjati nemški značaj mesta, a pozabljati na občinski blagor, to so znali, drugo pa ne. Kake čudeže bodo sedaj socialdemokrati delali, to je drugo vprašanje.

Socialdemokrati so za slovenske volilce izdali posebno agitacijsko knjižico z napisom: »Miha, pri nas v Avstriji je vse narobe!« Res, a če bi prišli kedaj socialdemokrati na krmilo, potem šele bi bila zmešnjava. Sicer pa so dosedanjo zmešnjavo v Avstriji naredili in zakrivali botri socialdemokracije, liberalci. V knjižici seveda vse zamolčijo, kar je senčnega na socialni demokraciji. Niti tega si ne upajo povedati, da so njih glavni voditelji judje, torej somišljeniki onih ljudi, ki so največ hudega prizadeli kmetom in delavcem. Kmetje, ki nočejo ničesar slišati o delitvi in delavei, ki nočejo družabnega reda prevreči s silo, ampak poštavnim zakonodajnim putem, ne bodo volili rudecih. »Rudecih nočemo voliti, tudi L. Kresnika ne!«

Sv. Martin na Paki. Dne 16. t. m. so se tukaj volili volilni možje za IV. in V. kurijo. Izvolili so se sami zvesti in odločni pristaši Žičkarja in Berkasa.

V Obrežu pri Središču sta izvoljena volilna moža za Žičkarja v peti kuriji, za dr. Ploja v četrti kuriji.

Volilni vspehi. Izvemo še: V Mozirju je izvoljenih 5 volilnih mož, ki bodo glasovali za Žičkarja. V Rečici je izvoljenih 5 volilni mož, ki stojijo zvesto za Žičkarja. — V Breznem—St. Ožbaltu v dravski dolini so volitve volilnih mož izpale ugodno za narodno stranko. Živio!

V Konjicah bo v nedeljo, dne 25. novembra ob 3. uri popoldne imel g. prof. Robič volilni shod. K tem shodu so povabljeni volilni možje za 4. in 5. volilno skupino. Tisti večer bo tudi »kat. delavsko podporno društvo« v Konjicah zborovalo.

Imenovanje. Poštnim nadoskrbnikom v Mariboru je imenovan Hipolit Ott. Slovenski proslilci so bili potisnjeni v stran. — Poštni oficial mariborski Maks Krischan je postal poštni oskrbnik v Ptuj.

Ravnatelj deželne prisilne delavnice Vincenc Skodler je stopil v pokoj. Na to mesto spada mož, zmožen tudi slovenskega jezika.

V Zdolah so obhajali 25letnico župne cerkve, odkar je bila v sedanji obliki pozidana in posvečena.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Občni letni zbor in veselico priredi bralno društvo pri sv. Benediktu v Slov. gor. v nedeljo dne 25. novembra z naslednjim sporedom: I. Nagovor predsednika, poročilo tajnika in blagajnika, volitev novoga odbora in vplačevanje udnine. II. »Lurska pastarica«, izvrsten in ginljiv igrokaz s petimi dejanji. Igrale bodo same kmečke deklice okoli 20 vseh skupaj. Vprizorilo se bo tudi h koncu ravno za ta večer od Lendovskega prirejeno »Slomškovo rojstvo.« Akoravno je zanimanje za to veselico že sedaj zelo veliko, vendar še posebej vabimo tem potom vse svoje drage in blage prijatelje sosedne in domače k prav obilni udeležbi. Kdor hoče videti kaj izvanrednega lepega, ginljivega ter se zajedno naučiti kaj koristnega, lepa prilika se mu ponuja za to v nedeljo pri sv. Benediktu, ko bo bralno društvo pokazalo, kaj se dá doseči z družinimi močmi v enem letu.

V veliki občini Ščavnica, ki spada pod gornjeradgonski okraj in katera je razdeljena po župnijah Sv. Peter pri Radgoni, Negova, sv. Ana in večji del sv. Benedikt so z ogromno večino premagali Braččijance sami naši in sicer štirje volilni možje, ki bodo kakor skala trdno stali za Žičkarja in Ploja. Braččijanci so sramotno pogoreli.

Občini trg Šmarje pri Jelšah podelili so se novi živinski sejmi, in sicer za dan 20. marca, 21. junija in 17. avgusta vsakega leta.

Slovenski šolski Matiei je pravni obstanek zagotovljen. Ob Božiču se bo vršil prvi občni zbor, na katerem se bo društvo sestavilo. Sedaj je torej potreba, da se v obilnem številu priglašajo udje. Glavna naloga društva je, pospeševanje vzgojeslovne književnosti. Pristopi lahko vsak, komur je mar prospeh slovenskega šolstva. Letnina znaša 4 K. K pristopu se je prijaviti pod naslovom: G. Andrej Senekovič, c. kr. ravnatelj v Ljubljani.

Iz Noveštifte pri Gornjem gradu. Pri nas smo mirni ljudje, za katere se svet ne zmeni veliko, ki pa tudi sami le malo občujemo s svetom. Vse radi z voljo prenašamo. Zadnje čase se nam pa le marsikaj nekam čudno vidi. Kar se je namreč pričel volilni boj med Žičkarjem in Hribarjem, udje našega bralnega društva ne dobijo nič več v roke »Sl. Gospodarja«, na katerega je društvo naročeno. S čudovito doslednostjo se zgubi vsakokrat ta nam priljubljeni list, a s tem večjo natančnostjo in gorečnostjo se ponuja društvenikom »Domovina«. Radi bi znali, čemu vse to početje? Jeli tudi to nasledek zborovanj na Ljubnem? Hočejo se li tako ljudje dobiti za Hribarja, da ne zvejo ničesar, kar govori za Žičkarja? Iz tega namena sta pač tudi zadnje nedeljo prišla k nam znana agitatorja iz Gornjega grada g. Šijanec in pa »zlata duša«, ki sta pri Golobu na vso moč priporočevala Hribarjevo izvolitev in prodajala še druge modrosti. — Tako naš dopisnik iz Noveštifte. Tudi iz Kozjega izvemo, da v ondotno bralno društvo naš list ne najde vsakokrat poti. Somišljeniki pozor! Radovedni smo, ali bo mariborski frakarski brivec, ki v »Narodu« napoveduje, da bo začel »maziljencem« »vrezavati tonzure«, sedaj tudi besnel kakor razdivjan derviš ter kričal, da Hribarjevi pristaši napadajo našo »tvrdo«. Mlad je dovolj, da naredi tudi to neumnost.

Ptujski lisjak »Štajerc« se kar cedi ljubeznivosti nasproti slovenskemu kmetu.

Kadar odpre usta, že pride na dan kak »ljubi kmet«, »dragi kmet«, »preljubljeni tovariš« ali kaj enakega. »Štajerc« že ve, zakaj mora tako sladko govoriti, kajti hinavec od svojega početka, se boji, da bi sicer naš kmet prehitro spoznal volka v ovčji obleki. Vsa prijaznost »Štajerčeva« nasproti slovenskemu kmetu ni piškavega oreha vredna. »Štajerca« so si ustanovili nemški in nemškutarski trgovci, oni ga tudi širijo in vzdržujejo. »Štajerc« torej ni kmetški list, ampak trgovski list. On zastopa pravzaprav le nemške in nemškutarske trgovce, in če govori za kmeta, je to le navidezno, neodkritosrečno. Ali še veste, kdaj se je »Štajerc« ustanovil? Takrat ko je naš list navduševal kmete, naj se postavijo na svoje noge, naj se organizirajo, da ne bodo več od nemških in nemškutarskih trgovcev odvisni. Da iz strahu, da bi se slovenski kmet res postavil na svoje noge, ustanovili so si trgovci »Štajerca«. Ali je torej to kmetški list? Kmetje, bodite pozorni!

Mursko polje. Piše se nam: »Štajerc«, sovražen milemu nam narodu in slov. kmetu, se vedno bolj in bolj širi med našim ljudstvom. Ono si ga sicer ne naročuje, a prinaša si ga iz nemškutarskih trgovin. Vsak ga sprejme misleč: »Ni mi ga trebalo plačati, dobil sem ga zastonj.« A kako se varaš, slovenski kmet! Pa kako drago se ga moraš plačati! Pri blagu, kojega kupiš, si dobro zaračuni številko, ki ti jo je navidezno velikodušno daroval. Pomisli, da on lista ne dobiva zastonj, ampak mora za te mnogobrojne iztiske plačati naročnino. Ne bode jo plačal iz lastnega žepa, ampak s pridobljenimi slovenskimi groši! Ne kupujte tedaj pri takih trgovcih, ki trošijo med ljudi ta ostuden list, da ga ne boste podpirali! Ne sprejmite ga, če se vam vsiljuje, kajti on vam hoče vzeti vaš najdražji zaklad, namreč vero in narodnost!

Gostinčarjeva pravda. Minoli petek se je pred najvišjim sodnim in kasacijskim dvorom vršila razprava o ničnostni pritožbi, ki jo je učitelj v Grižah, g. Fran Gostinčar podal zoper sodbo celjskega porotnega sodišča. Isto je, kakor znano gosp. Gostinčarja obsodilo v enomesečen zapor, ker se je povodom celjskih demonstracij lanskega leta proti nemškim napadalcem, ki so ga zavrtno napadli, branil z revolverjem ter ob tej priliki nekoliko poškodoval nekega Jos. Polanca. Zastopnik dr. Hrašovec iz Celja je utemeljeval ničnostno pritožbo s tem, da se ni zaslislalo več po branitelju predlaganih prič, katerih izpoved bi bila uplivala na razpravo, ter s tem, da porotnikom stavljena vprašanja niso bila zakonita. (čujte!) Zastopnik gen. prokurate, dr. Okretič, je nasproti temu trdil, da bi zahtevane priče ne bile nič uplivala na razvoj razprave in da nezakonito formulirana vprašanja porotnikov niso spravila v zmoto, kar svedoči pravorek, s katerim so porotniki potrdili, da je Gostinčar samo neprevidno ravnal, da pa ni imel namena Polanca telesno poškodovati. Na to je kasacijski dvor Gostinčarjevo ničnostno pritožbo odbil.

Umrla je gospa Jožefa Vošnjak v Šoštanj dne 20. novembra v 94. letu svoje starosti. Bila je mati gosp. dr. Josipa in Mih. Vošnjaka ter gospe pl. Justenberg in V. Goričarjeve in babica dež. posl. g. Ivana Vošnjaka. Ob njenem grobu žaluje zraven gori imenovanih pet otrok, 23 unukov in 19 praukukov. Slovesni pogreb je bil v sredo 21. novembra. Ranjka je bila vzor pridne gospodinje in dobre matere. Živela je v srečnem zakonu skozi 49 let z g. Mih. Vošnjakom, ki je leta 1878 umrl. Zaspala je mirno vsled starostne slabosti, pa bila do zadnjih dni jasnega duha.

Duhovniške vesti. Provizorjem v Poličanah je imenovan ondotni kaplan č. g. Fr. Cerjak. Kot kaplan je zopet nastavljen v Šmartinu pri Slov. Gradcu dosedanji tamošnji provizor č. g. Mihael Šket. — Poličane so razpisane do 27. decembra.

Društvene zadeve.

Ptujska narodna čitalnica priredi v nedeljo 25. listopada ob polu 8. zvečer Slomšekovo slavnost z govorom, deklamacijo in petjem. Udje in prijatelji se uljudno vabijo.

Bralno in pevsko društvo Maribor priredi dne 8. decembra »Miklavžev večer«.

Iz Polzele se nam naznanja, da priredi tam v nedeljo dne 25. novembra katoliško bralno društvo svoj letni občni zbor združen s »Slomšekovo besedo« — popoldan ob treh. K obilni udeležbi vabi odbor.

V Tinjah se je v nedeljo dne 18. t. m. osnovalo bralno društvo. Osnovno zborovanje je sijajno vspelo. Natančnejši popis zaradi pomanjkanja prostora šele prihodnjič.

Iz Konjic. Vabilo k občnem zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda v Konjicah, katero se vrši v nedeljo dne 25. novembra t. l. v čitalničnih prostorih ob 3. uri popoldne. — Vspored: 1. pozdrav načelnika, 2. poročilo odbornikov, 3. vsprejemanje novih udov, 4. slučajnosti. — Če bi ob 3. uri ne bil zbor sklepčen, vrši se ob 4. uri zborovanje pri vsakem številu udov. — Z ozirom na važnost tega društva prosijo se vsi somišljeniki, da se v čim večjem številu udeležijo. — Po zborovanju ob 8. uri v istih prostorih sledi domača zabava s petjem, godbo in plesom. Na veselo svidenje! Odbor.

Bralno društvo pri Sv. Juriji ob Taboru v zvezi s cerkvenim zborom priredi v nedeljo 25. novembra popoldne ob treh Slomšekovo veselico v društveni sobi z naslednim vsposedom: 1. Pozdrav. 2. Slavnostni govor. 3. Nazaj v planinski raj. Uglasbil Nedved. Poje pevski zbor. 4. U boj. Uglasbil Iv. pl. Zajc. Poje moški zbor. 5. Deklamacija. 6. Socijalisti, igra v dveh kratkih dejanjih. 7. Kozlovska sodba, burka v enem dejanju. 8. Lahko noč. Poje moški zbor. Vstopnina: sedež I. vrsta 40 kr., II. vrsta 30 kr., drugi sedeži 25 kr. Stojišče 10 kr. Ker je čisti dohodek namenjen bralnemu društvu, se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Braslovsko pevsko društvo skliče v nedeljo 25. novembra t. l. ob 9 uri dopoldne svoj VIII. občni zbor v gostilni gosp. Vinko Zrišnik-a. Spored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Volitev odbora. 5. Razni nasveti. Po sporedu petje moškega in mešanega zbora. Prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

Za društvo sv. Cirila in Metoda so namesto venca na krsto umrlega c. kr. avskultanta gosp. Frana Osvatiča darovali udje mariborske Čitalnice 2860 K.

Družba sv. Cirila in Metoda razposilja ravnokar podružnicam poziv, v katerem jih prosi podatkov za izdajo letošnjega Vestnika. V prošnji se pa nahajajo tudi besede, ki so naslovljene na slovenske rodoljubne kroge: **Družba sv. Cirila in Metoda** prosi vse rodoljube in zlasti svoje podružnice, naj koj zbero vse moči, da družbi, ki je danes na več krajih pogoji našega narodnega obstanka, v sedanji potrebi prihrane na pomoč.

»Kmetijsko bralno društvo« v Gornji Radgoni priredi v nedeljo 25. t. m. v prostorih g. Osojnika tombolo z mnogobrojnimi in jako lepimi dobitki, ter prosto zabavo s petjem in tamburanjem domačih pevcev in tamburašev. K obilni udeležbi vabi odbor.

† Ivana Rotmanova, vrla slovenska žena.

»Kdo bo našel močno ženo? Njena cena je kot reči iz daljnega in od zadnjih pokrajin« (Preg. 31, 10.) Tako prelepo opisuje sv. Duh vrednost v čednostih utrjene, močne žene. In taka je bila naša rajna Ivana, žena posestnika V. Rotmana v Vukovskem dolu, župnije jareninske, ki je po kratki boleznii kot žrtva svojega materinskega poklica se le v 35. letu svoje starosti dne 12. novembra izdihnila svojo dušo.

Bila je rajna v resnici pobožna žena, ki je svoje verske dolžnosti natanko spolnovala. Iskala je močij za zveto spolnovanje stanovskih dolžnostij pogostoma pri mizi Gospodovi. Nje srce je počivalo v Gospodu, zato je bila vedno vesela. Jako veljajo o njej besede sv. Duha, ki pravi: »Žena katera se Boga boji, ona bo hvaljena« (Preg. 31, 10.)

Le pobožna žena se popolnoma zaveda imenitnosti materinskega poklica. Tako tudi rajna Ivana. Z vsem žarom matere svoje ljubezni je ljubila otročiče svoje in v njih nežna srca je že od početka vcepljala strah božji in gorečo ljubezen do Boga in do Marije. Otročiči so ji bili največje veselje. Res srečni otroci, ki imajo dobro mater!

Znamenita je rajne ljubezen do slovenske domovine in do maternega jezika. Iskrenih, narodnih žen, kakršnih imajo obilo drugi narodi, posebno naši bratje Poljaki, se Slovenci zelo pogrešamo. V tem oziru je bila Ivana daleč okrog gotovo najbolj zavedna in iskrena Slovenka. Silno rada je čitala lepe slovenske knjige in časnike, »Sl. Gospodarja« je vsikdar že komaj pričakovala. Odkar obstoji jareninsko bralno društvo, je bila vedno njegova zvesta članica in podpornica. Večkrat je z velikim vspehom celo sodelovala pri glediščnih igrah tega društva. Če je bilo treba ob slovesnih prilikah kakega nagovora, posebno še v imenu žen, bila je za ta posel vsikdar izbrana rajna Ivana. Gladko in milo ji je tekla slovenska beseda, ko je izvrševala tak časten posel.

Sama iskrena narodnjakinja je želela, da bi tudi njeni hčerki postali njej enaki. Rekla je večkrat: »Če mi da Bog še nekaj časa živeti, si hčerki svoji vzgojim v navdušeni Slovenki. Da bi ta cilj tem lažje dosegla, si je prva izmed jareninskih žen omislila prelepo knjigo za slovenske matere: »Materino delo za Boga in domovino«. Iz te knjige je zajemala navdušenosti za svoj prelepi poklic. Ta knjiga pa tudi zasluži, da bi jo čitala in se po njenih naukih ravnala sleherni slovenska mati.

O naših narodnih zadevah je bila kaj dobro poučena. Iz vsake njene besede se je razodevala velika vnema za slovenski napredek. Prijetno je bilo se razgovarjati s to zavedno ženo, saj je bila povsod doma. Da se je vsake narodne slavnosti udeležila ne le v domači župniji, temveč tudi v sosesčini, je bilo pri njeni veliki navdušenosti samo ob sebi umevno. Na njo se po vsej pravici lahko obračajo besede sv. pisma: »Razumna žena, dobro poučena duša se z ničemer ne zamenja« (Sir. 26, 18.)

Še eno lepo lastnost rajne Ivane moram povdarjati. Sv. Duh pravi: »Srčna žena svojega moža razveseljuje« (Sir. 26, 2.). Toda Ivana s svojo izredno srčnostjo ni samo razveseljevala svojega moža, nego vsakogar, kdor jo je poznal, je s srčnim svojim nastopom vzbudila in navdušila za dobro stvar. Bila je zares srčna neustrašljiva Slovenka. Povsod, tudi med najbolj zagrizenimi nasprotniki se je kazala navdušeno Slovenko. Pogostoma je ob takih priložnostih z vsem ognjem zagovarjala naše pravice in terjatve. Zares, posnemanja vredna žena!

Tudi ob volitvah ni mirovala. Večkrat je s ponosom izjavila: »Ko bi jaz bila mož, stala bi v prvih vrstah naših boriteljev!« Kogar je videla, vsakega je prigovarjala, da se naj gotovo udeleži volitve, da zmaga slovenska stvar. L. 1897. ob priliki glavne volitve v peti kuriji, se je s svojim možem, ki je bil takrat volilni mož, peljala celo v Maribor, da bi mogla od blizu opazovati volilno gibanje. Le nekaj takih žen nam bi treba bilo po naših občinah, pa bi naša stvar marsikje bila na boljsem, kakor sedaj.

Rajna je bila torej vseskozi vzorna rodoljubna žena. Navedene čednosti njene, so pa tako odlične, da je vsakdo obžaloval njeno prerano smrt. Obilna udeležba pri pogrebu je pričala, da ni bila rajna čisto

navadna žena. Bog daj slov. narodu mnogo tako gorečih, tako srčnih žen, kakršna je bila Ivana! Naj bi našla veliko posnemovalk med slovenskimi ženami širom domovine naše!

Dobra mati, zvesta žena
in Slovenka preiskrena
bila si Ivana Ti.
Bog Ti plačaj dobra dela,
naj Ti duša bo vesela
tam v nebesih večne dni!

Gospodarske stvari.

Naše sadje na pariški razstavi.

Ali se še spominjate članka »Naše sadjarstvo«, v katerem smo trdili, da je v Evropi Avstrija glede sadja prva država, in da je zopet v tej državi štajarsko sadje poleg tirolskega, če ne brez tekmece, najboljšo? Izvajali smo takrat, da ima Spod. Štajar v sadju velik kapital, toda treba je, omejiti se na najprimernejše sorte in začeti, racijonelnega sadjarstva, pa tudi raznovrstnega porabljanja sadja se učiti. In prav smo imeli.

Na letošnji svetovni razstavi v Parizu, kjer je bilo zastopano tudi sadje vsega sveta, se je glede tega pridelka Avstriji priznalo prvo mesto. Tisto dobo, ko je bilo razstavljeno sadje, je ves Pariz govoril o krasnih jabolkah in hruškah avstrijskih, in vse je vrelo v tisto poslopje, kjer so bile razstavljene. Izmed vsega avstrijskega sadja pa se je zopet prvo darilo, največje, ki ga je razstavni odbor sploh imel oddati, priznalo štajarskemu. Zavsem je štajarski pripadlo pet prvih in več drugih daril, toda ne le za presno, ampak tudi za preparirano (vkuhanu) sadje. Ameriško sadje, o katerem smo pisali, da se imamo le njegove konkurence bati, toda z ozirom na okolsčino ne pa na kakovost, je za našim daleč zaostalo.

Ali nam to dejstvo naj ne daje poguma, da se sadjarstva oprimemo z vso močjo? Glas o štajarskem sadju se je raznesel in se raznaša po vsem svetu, mi pa storimo, kar po taki izkušnji vелеva zdrav razum.

Končno še nekaj kot dodatek. Neka nam znana gospa iz Štajarskega se je pred leti omožila v Bordeaux na Francoskem. Silno težko je pogrešala naše lepo in okusno sadje, s katerim se francosko še primerjati ne da. Zato si je naročila iz svoje domovine nekoliko jablanij in hrušek takih vrst, ki so pri nas finega okusa in lepe oblike. Vsajena drevesa so sicer dobro rastla, a sad ni bil posebno lep, okusen pa kar nič. Takšen je bil prvo, drugo, tretje in doslej vsako leto; bil je takšen, kakoršen je sad na Francoskem sploh. Manjka mu pravega podnebja.

Loterijske številke.

Trst: 17. novmb. 1900. 5, 70, 80, 48, 27
Line: » » » 25, 8, 43, 44, 41

Cenjenim našim naročnikom!

Kdor je nov naročnik in nam kaj pošilja, naj to izrecno pove. Ta mali trud nam mnogo mnogo dela prihrani, ker smo z delom itak preobloženi. — Stari naročniki naj izvolijo blagohotno pri pošiljati naročnine, pri reklamacijah itd. zapisati število, ki je zapisano na adresnem zavitku. — Reklamacije v odprtih pismih so poštne proste. — Nekateri naročniki dolgujejo naročnino že po več let. Kdor list redno sprejema, podaja se v dolg in se zaveže s tem dolg poravnati vsaj do konca leta.